

Rezoluția 818 a Parlamentului European

al Consiliului Europei nr. 2/1983 privind

Rezoluția 818/1977 privind drepturile bolnavilor mintal a Parlamentului European și Consiliului Europei nr. 2/1983 relevă dificultatea definirii bolii mintale, datorită criteriilor ce se schimbă de la o epocă la alta, precum și datorită stresului și structurii sociologice a vieții moderne ce creează tulburări psihice de un gen nou.

Rezoluția atrage atenția asupra nevoii de respectare a drepturilor bolnavului, cât și a nevoii de a evita erorile și abuzurile privind internarea bolnavilor în spitalele de psihiatrie, care uneori sunt la originea unor tragedii umane. De asemenea, se insistă asupra nevoii de a elabora noi linii de conduită pentru juriști și medici în domeniu. Progresele tehnologiilor medicale și psihoterapeutice riscă uneori a fi o amenințare pentru dreptul la integritate fizică și psihică a bolnavului, de aceea anomaliile de comportament relevate de morală și lege nu trebuie asimilate bolilor mintale.

Rezoluția condamnă abuzurile psihiatrice în scop politic și de eliminare a disidenței și aprobă doriința Congresului Mondial de Psihiatrie de la Hawaii de a elabora un cod internațional de deontologie pentru psihiatri. Aprobă, de asemenea, Rezoluția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei de a organiza servicii preventive pentru bolnavii mintal.

Rezoluția recomandă statelor membre revederea reglementărilor administrative privind internarea bolnavilor psihic și redefinirea conceptului de pericolozitate, reducând la minim internarea pe o perioadă nedeterminată, cenzura corespondenței, plasând sub jurisdicția autorităților medicale tot ceea ce e recunoscut de tribunal ca boală mintală în momentul crimei sau procesului și instituind o procedură de apel la măsura internării.

Rezoluția recomandă crearea de comisii sau tribunale independente pentru protecția bolnavilor mintal și deschiderea de anchete acolo unde sunt plângeri, precum și intervenția din proprie inițiativă și cu putere, pentru a anula internarea care nu se impune. În acest sens, deciziile judiciare nu se vor lua în mod exclusiv pe baza rapoartelor medicale, un avocat fiind necesar pentru a apăra persoana pe toată durata procesului. Se atrage atenția că modificarea regulilor privind capacitatea juridică a bolnavului și spitalizarea nu duc în mod automat la incapacitate juridică, acțiuni ce ar crea dificultăți în dreptul de proprietate, ca și în alte drepturi economice ale persoanei. Se va acorda apoi drept de vot acelor bolnavi ce îi înțeleg semnificația și se va facilita exercitarea acestui drept prin oferirea de ajutor material.

Este necesar a se stabili în Consiliul Europei un grup de lucru compus din experți guvernamentali și criminologi, cu sarcina de a defini criteriile alienației și maladii mintale și a preciza consecințele lor penale și civile, luând în considerare, în acest scop, datele cele mai moderne ale psihologiei și psihiatriei, ca și experiența statelor membre în domeniu.

Rezoluția recomandă adoptarea de dispoziții în scopul de a reduce importanța cantitativă a stabilimentelor pentru acești bolnavi și a multiplica sarcinile de îngrijire în comunitate, acolo unde este mediul lor obișnuit de viață, dar, bineînțeles, sub rezerva ca această măsură să nu crească proporția bolnavilor ieșiți precoce din spital, mai înainte ca această rețea să fie bine edificată.

Se recomandă, de asemenea, găsirea de noi mijloace de umanizare a îngrijirii bolnavilor mintal și de examinare a oportunității și condițiilor utilizării și controlului unor terapii ce pot provoca vătămări ireversibile ale creierului și pot modifica, în același timp, personalitatea.

De asemenea, se va elabora un acord european privind personalul ce lucrează în acest domeniu, precum și competența sa și se vor încuraja puterea locală și colectivitatea pentru a contribui la readaptarea socio-profesională privind plasarea selectivă, pentru a deschide ateliere și a modifica atitudinea publică față de bolnavii mintal.

Documentele privind internarea bolnavului psihic în spital vor fi strict secrete și nu vor putea fi utilizate pentru a-l handicapa în mod injust pe cel care, vindecat și reintegrat, ar căuta o ocupație socială, un serviciu.